

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: OT/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622010093
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcal
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8622010093.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. augusta 2022, v trestnej veci proti obž. H. F., pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona takto

r o z h o d o l

Obžalovaný:

R. nar. XX.XX.XXXX vo R., trvale bytom G. XXX,
okr. Svidník, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

dňa 04.06.2022 pod vplyvom alkoholu v kuchyni rodinného domu číslo 109 v obci G., okr. Svidník vyhrážal sa zabitím okolo 10.00 hod. svojej matke P. F., nar. XX.XX.XXXX a okolo XX.XX hod. svojmu otcovi X F., nar. XX.XX.XXXX a následne na dvore rodinného domu obom rodičom, následkom čoho otec H. F. telefonicky zavolať políciu,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a tento čin spáchal na blízkej osobe a osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zákona.

r o z h o d o l :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku podal na tunajší súd dňa 06.06.2022 obžalobu č. Pv 202/22/7712-7 na obv. H. F. a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 04.06.2022 pod vplyvom alkoholu v kuchyni rodinného domu číslo 109 v obci G., okr. R. vyhrážal sa zabitím okolo 10.00 hod. svojej matke P. F., nar. XX.XX.XXXX a okolo 12.00 hod. svojmu otcovi H. F., nar. XX.XX.XXXX a následne na dvore rodinného domu obom rodičom, následkom čoho otec H. F. telefonicky zavolať políciu.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po poučení o jeho právach a taktiež aj v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2, 5 a 8 Tr. por. prehlásil, že poučeniam porozumel a aj po porade s obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods.1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo skutku, ktorý je uvedený v obžalobe.

Keďže obžalovaný po zákonom poučení vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, súd u obžalovaného v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. otázkami zistil:

písm. c/ - či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
písm. d/ - či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s ním mohol radiť o spôsobe obhajoby,
písm. f/ - či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
písm. g/ - či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu,
písm. h/ - či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa mu kladie za vinu.

Na všetky tieto otázky obžalovaný H. F. odpovedal „ÁNO“.

V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, pričom ten navrhol, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. S prijatím vyhlásenia súhlasili aj obaja poškodení.

Následne súd postupujúc podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, teda čo do výroku o vine a na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine súd uznal obžalovaného vinným podľa obžaloby. Obžalovaný sa vyhrážal zabitím svojim obom rodičom (blízkym osobám), ktorí sú vyššieho veku a to takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť obavu o ich život, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zákona.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodených H. F. st. a P. F., listinnými dôkazmi: zápismi o dychových skúškach, výpisom z evidencie priestupkov, odpisom z registra trestov obžalovaného a pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 0T/26/2021.

Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinenie, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to tú, že sa k spáchaniu trestného na hlavnom pojednávaní priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona), keď urobil aj vyhlásenie o vine. Zistil tiež jednu prítiažujúcu okolnosť a to tú, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona), keďže bol odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 0T/26/2021 zo dňa 21.12.2021 rovnako za úmyselný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

Trestná sadzba za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona (z ktorého súd uznáva obžalovaného vinným) je 6 mesiacov až 3 roky odňatia slobody. Vzhľadom na rovnaký pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností (1:1) nedošlo k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3

až 6 Tr. zákona, a preto súd ukladal obžalovanému trest pri trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky a dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne je trestom primeraným. Je to trest pri dolnej hranici trestnej sadzby aj keď nie úplne na nej, čo zohľadňuje jednak osobu obžalovaného ale aj charakter trestného činu a jeho následok. Obžalovaný sa dopustil individuálnej recidívy, keď sa len po cca 6 mesiacoch dopustil opätovne toho istého konania - vyhrážal sa pod vplyvom alkoholu smrťou svojim rodičom. Konal tak aj napriek vedomosti o tom, že je v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a napriek tomu že vedel, že má vykonávať ochranné protialkoholické liečenie, a teda má abstinovať. To neumožňovalo súdu uložiť obvinenému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a ani rozhodnúť o podmienenom odsúdení. Na druhej strane ale súd prihliadal aj na to, že na obžalovaného doposiaľ nebolo pôsobené výchovným vplyvom výkonu trestu odňatia slobody a ani väzbou, kde môže a bude môcť popremýšľať nad svojim konaním. V neposlednom rade súd prihliadol aj na následok jeho konania, keď samotní poškodení (jeho rodičia) ako jediní obeť jeho trestného činu požiadali súd o schválenie zmiery, a teda netrvali na potrestaní obžalovaného. Osoba obžalovaného (skutočnosť, že sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia individuálnej recidívy) nedovoľovala skončenie veci odklonom v trestnom konaní (či už podmieneným zastavením trestného stíhania alebo zmierom) alebo uložením alternatívneho druhu trestu. Postoj poškodených v tomto konaní a možnosť prevýchovy obžalovaného pôsobením výkonu trestu alebo aj protialkoholického liečby mali za následok, že súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby - vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne,

Vzhľadom na to, že obžalovaný ešte nikdy nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň súd poznamenáva, že aj napriek tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom alkoholu a on sám jeho vplyvu pripisuje dôvod jeho konania (čo potvrdili aj obaja poškodení), súd nerozhodoval o uložení ochranného liečenia obžalovanému. Obžalovanému už bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. OT/26/2021 a toto liečenie aj vykonával (doposiaľ od jeho výkonu nebolo upustené a obžalovaný ani nebol z jeho výkonu prepustený).

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok možno napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.